

Romania

25 bani Posta

Nu e reclamă
Nici minciună
Cafeaua „La Pașa“
E cea mai bună
S i b i u,
Str. Regina Maria 42
Telefon 95

Onoi
Asoc. „Astra“
str. Pagina 6 Loco

TRIBUNA

Reparații de
RADIO
PROMT și
IEFTIN
Radio - Lux
KUNTE
Str. Regina
Maria No. 49

Director: Nicolae C. DROC
R E D A C Ţ I I:
Sibiu Str. Faurului Nr. 17
București Bulevardul Banu Mană
Telefon 4.23.64

Ziar Național Independent

PREȚUL Abonamentului:
Pe 1 an lei 150; pe 1/2 an lei 80.
Instituții și autorități 1000 Lei
Administrația: Sibiu Str. Faurului 17

Guvernul și sașii Duplicitatea dlui Hans Otto Roth

Masele populare săsești și svăbești, obosite și profund decepționate de politica stearpă a parlamentarilor germani, au reacționat în urmă cu câțiva ani, s'au eliberat de sub tutela castei conducătoare și și-au ales o nouă conducere în frunte cu fostul Rittmeister Fabritius, înconjurat de o mână de tineri entuziaști și ferm decși de a rupe cu un trecut fără rezultate. S'au dat lupte grele în sânul minorității germane, lupte de cari ni-am ocupat și noi la timpul său, așa că găsim inutil să mai revenim asupra lor. Vrem numai să amintim de gravele acuzațiuni aduse de domnii Fritz Fabritius, Otto Fritz Jickeli, Gust, etc. vechii conducători, compusă din Dnii Rudolf Brandsch, Hans Otto Roth, Gaspar Muth, Fritz Connerth Kreuter etc. acuzațiuni din cari nu lipseau cuvinte grele ca: trădători, renegați, vânđuși, înfeudați anumitor cercuri industriale și bancare etc.

Primul căzut în luptă a fost Rudolf Brandsch, care la ultimele alegeri nici nu a mai fost candidat. Vechea conducere s'a găsit reunită în noul partid unitar (Einheitspartei) denumit de adversari partidul reacționarilor. La lupte pentru și contra noii orientări, a participat la un moment dat și episcopul Victor Glondys, care a fost ambalat și antrenat de către sfiorarul Hans Otto Roth, care și vedea situația de preponderanță periclitată. A intervenit apoi un mic armistițiu, între țabere sub titlu: Pace și muncă Mentorul acestei trecătoare împăcări era dl. Otto Fritz Jickeli.

În Iunie 1935 dl. Fritz Fabritius este ales cu mare majoritate (cu ajutorul grupului H. O. Roth) ca președinte pe întreaga țară. (Landesführer). Din acest moment tineretul, care-l sprijinea pe dl. Fabritius la acuzat de pactizare cu inamicul H. O. Roth și l'au părăsit regroupându-se în partidul popular german. (Deutsche Volkspartei).

Pentru a dovedi, care din cele două direcții și anume: Fritz Fabritius cu sfiorarii Roth & Comp. sau Gust și consoții, are mai multă popularitate, Landesführerul Fabritius, împreună cu noii săi prieteni, pentru cari în trecutul apropiat nu găsea suficiente acuzațiuni, a ticluit trei întrebări, la cari populația germană era chemată să răspundă sub forma unui plebiscit. În jurul acestui plebiscit s'a făcut mare valvă cu efect extraordinar asupra populației din întreaga țară. Grupul Fabritius făcea intensă propagandă pentru acest plebiscit, iar grupul Gust (cărui s'a alăturat și fostul subsecretar de stat Rudolf Brandsch) a cutreerat țara în lung și lat, cerând în mod vehement abținerea, adică pasivitatea. Părerea noastră obiectivă este că în asemenea condițiuni grupul conducătorului Fabritius ar fi obținut marea majoritate.

Presa din București și în special

Vinuri . . . „Grasă Brătianu“! Afacerea „Grosz-Cagero“!: firma noastră-i garanția Se încearcă înlocuirea d-lui Mitiță Constantinescu dela Banca Națională.

Umblă Dinu cu . . . căteaua, Să'nduplece pe Mitiță, Doar i-o'tinde mușamaua Peste frunza lui de viță.

Sforarul Dinu, zis Dinu Păturică — pe lângă dl. Gh. Tătărescu, când e vorba de lucrături pentru mușamalizarea afacerii „Cagero“ — a început să tragă sforile în fel și chip, doar va face cumva să și salveze oamenii săi și pe sine, implicați în rușinoasa afacere.

Pentru această măreață operă — poate singura cu adevărat măreață a partizanilor săi — în primul rând se cere capul d-lui Mitiță Constantinescu: Omul care poate sta cu fruntea'n sus. Ori cum, dar guvernatorul nostru îi stă moș d-lui moșulică-Dinu Păturică:

Te fac tot ce vrei domnule Mitiță Constantinescu, numai lasă-l pe fratele „Cagero“: numai lasă-ne.

Te fac și ministru de finanțe, dar dă-ne posibilitatea — prin tăcere d-tale — ca să întindem mușamaua peste

cea jidovească a pornit o violență campanie contra acestui plebiscit, denaturând scopul și forma lui.

Mare ne-a fost mirarea, când am aflat că guvernul, numai cu 4 zile înainte de data plebiscitului, la interzis, deși înainte cu două săptămâni (dacă l'cre dem pe dl. Hans O. Roth) aprobase acest plebiscit.

Nu vrem să polemizăm cu guvernul și mai puțin să controlăm îndreptățirea motivelor, zise constituționale — cari l'a făcut să interzică așa numitul plebiscit. Părerea noastră este că guvernul nu trebuie să se amestece în rezolvarea conflictelor din sânul minorității germane și mai puțin încă să se lase influențat de presa jidovească.

Ni se spune că rolul dlui Hans O. Roth în toată chestia plebiscitului a fost un joc la două nunți și că dl. Fabritius văzându-se părăsit de o parte din prieteni a recurs la ajutorul foarte problematic și la sinceritatea politică și mai problematică a sfiorarului Hans O. Roth.

Acum aflăm că guvernul la intervenția celuiș Hans e pe cale de a aproba — în anumite condițiuni — plebiscitul. Ce să-i faci? O mână spală pe alta! Pentru picul de ajutor dat de numitul Hans contra lui Fritz Fabritius, guvernul trebuie să l'ajută pe sfiorarul Hans O. Roth să fie ales

barba mea. zisă afacere „Cagero“.

Cam așa ar suna implorarea d-lui Dinu Brătianu — Păturică, către energicul șef al Institutului nostru Național de Emisiune, dar, omul cu caracter de bronz, care a uimit prin curajul și cinstea sa întreaga țară românească, dând în vileag formidabila excrocherie a lui „Grosz-Cagero“, jidanul puchiș, fiul balabustei cărciumărese din Maramureș și prieten atât de apropiat cu o parte din partidul liberal, refuză cu încăpățănare orice propunere, persistând mândru în grava sa greșeală: Cinstea desăvârșită.

Probabil că cei interesați în a se mușamaliza rușinoasa panama, erau prieteni atât de buni cu Grosz-Cagero, încât își făceau necesitățile în aceeaș oală de noapte, Numai astfel se explică atâtea intervenții în favorul faimosului excroc,

Se spune că banul n'are miros. Nu este adevărat! Puchișul jidan a reușit să și înece duhoarea emanată din hoitul său, în parfumul îmbătător al miliardelor sco-

ase ingenios de pe spinarea bietei nații de jos, căreia dacă n'are să și plătească impozitul la zi, i-se vinde vita de plug de către fisc cu 100 ei lși tot cu acelaș parfum — cu care au fost pulverizate și bărbile dinilor, liberali.

Credem însă, că sfiorările dlui Dinu — atât pe ton siropos, cât și eventuale presări — vor cădea cârpă la picioarele dlui Mitiță Constantinescu, care sigur va rămâne intransigent, pe linia sa de conduită, a cinstei, care la caracterizat întotdeauna. Harnicul guvernator al Băncii Naționale a României, atâtea vreme cât va sta la conducerea ei, va sfinți locul unde se adună truda întregi țări.

Pătura de jos indiferent de culoare politică, vede până astăzi în »omul și acțiunea sa« — cum spunea dl C. N. Droc, directorul ziarului nostru, într'un recent articol de fond, — pe salvatorul finanțelor noastre!

Deci, să nu ni-se clintească dela locul de unde este și pe care îl sfintește, că facem revoluție.

Silviu Lazăr

pentru a zecea oară deputat și să devină senator de drept, adică penzioner al sf. tului.

Asupra celor zece legistaturi la cari ținde dl. H O. Roth — cu ajutorul naivului și increzătorului domn Fabritius ne vom ocupa într'nu viitor articol.

Se va vedea atunci că și duplicitatea își are pedepsele ei

Ne permitem azi să punem câteva întrebări:

1.) Unde a rămas constituționalismul guvernului?

2.) Unde au rămas principiile frământate de dl. Fabritius, când azi recurg la ajutorul lui Hans O. Roth?

3.) Poporul german din România nu mai contează? Ce zice la acest pact, între doi vechi dușmani, cari se sprijină reciproc pentru păstrarea situațiilor personale?

Răspunsurile la întrebările de mai sus, — probabil că tot noi le vom da căci, prea este interesantă problema pentru noi români.

Nicolae C. Droc.

Tribuna liberă.

Un mijloc meschin pentru combaterea concurenței — O lămurire pentru onorata opinie publică —

În noaptea zilei de 2 Februarie luna curentă, după ora unu, când deja închisese localul meu nou deschis în str. Regina Maria No. 42, sub firma »Pașa« și eram pregătit că să plec cu întreg personalul meu a ne odihni — mai așteptam doar ca dnul Veștemeanu proprietarul imobilului și cu nepotul d sale să își bea spriturile dela masă, care le erau pe sfârșite — am auzit la ușa din stradă, bătăi insistente pentru a deschide.

Deschizând pentru a vedea cine este și ce dorește m'am trezit în fața

a doi domni ofițeri, cari cereau să intre în local. Deși am rugat să mi se scuze, că localul e deja închis, totuși în cele din urmă a trebuit să deschid lăsând pe cei doi domni ofițeri să intre. Aci, domnii ofițeri după ce au cerut câte un spriz, au intrat în discuții cu dnul Veștemeanu și nepotul d sale cari erau cunoștințe de ale dlor ofițeri — stând la aceeaș masă. Din acele discuții străine de mine și de personalul meu, s'a iscat un mic incident dar care s'a aplanat imediat.

(Continuare în pag. 4-a)

Politica tineretului

Problema generațiilor ce trăesc în cuprinsul aceluiaș secol, nu-i una din cele mai noi și mai puțin discutate. Totuși chestiunea va fi în vece de actualitate.

E un lucru îndobște cunoscut că tinerii numesc pe părinții lor reacționari, ruginiți și retrograzi, după cum cei bătrâni cheamă pe cei de o vârstă cu copiii lor ELEMENTE ANARHICE ȘI DESCREERATE.

Din ambele părți calificativele sunt atribuite cu o nuanță mai mult sau mai puțin vădită de batjocură și dispreț.

De fapt, ambele păreri au în ele multă exagerare pe lângă mult adevăr.

Eu socot drept un lucru absolut firesc ca cei ce au trăit mai mult, — să aibă mai multă cumpătate, să-și stăpânească pornirile și să aștepte calmii desfășurarea evenimentelor. La fel e de firesc, socot, ca cei tineri să fie impetuoși, neliniștiți și dornci de cât mai multă acțiune. Și aceasta din cauză că cei mari s'au hrșit de colturile ascuțite de pe stâncă vieții că entuziasmul lor s'a temperat, deoarece flacăra lui a fost trecută prin vânturile anilor; iar starea de lucruri pe care ei o apără, cu un conservatism mai mult sau mai puțin feroce, e rădăcina lor. Pe de altă parte trebuie să ne dăm seamă că tinerii cred ades că tot ce zboară se mânăncă, deoarece ei n'au fost prea mult încercați, de lupta cea mare a zilelor — cred că fără ei s'ar prăpădi lumea și sunt siguri că dacă n'a pune ei umărul să sprijine carul lumii, — aceasta s'ar prăbuși iremediabil în cine știe ce prăpastie.

Acestea sunt inerente vârștii lor; căci nu trebuie să uităm, că energia lor tânără vrea să se consume, caută să se manifeste, să creeze o altă stare de lucruri, care să fie opera lor: e firescul avânt spre progres.

Dacă ades însă activitatea tineretului se desfășoară pe terenuri neroditoare sau chiar periculoase, vina nu este numai a lor. Nu e destul să li se spună tinerilor că greșesc și să fie priviți pieziș; trebuie să li se arate ce trebuie să facă. Să li se dea sfaturi, care să fie urmate, în mod imperios, de exemple.

Voi cei bătrâni, stați în preajma noastră, călăuziți-ne, căci natural e ca cei maturi să ne deschidă ochii asupra lumii și vieții și să ne conducă pașii cu exemplul faptei lor.

Dacă nu faceți aceasta, înzader vor fi toate muștrările și supărările domniilor voastre, căci vina, în cea mai mare parte, nu-i a pușului ce greșeste, ci a adulțului imprudent și egoist care păstrează pentru el doar învățămintele scoase din experiență.

Idealism și spirit de jertfă nu prea am putut să văd nici chiar acolo unde se face paradă de aceste două atribute ale omului superior.

Realitatea e aceasta și ar trebui să ne fie rușine de ea. Ipocrizia aceasta e o boală educatoare de morle sufletească, de desunire, de neîncredere și de leșitate.

Învățați-ne cu vorbe și fapte voi bătrâni, — pe noi cei tănări — să fim cinstiți, solidari, deschiși, demni, fără meschine și nevoioase preocupări;

arătați-ne calea adevărului, și dați-ne pilde: noi vă vom urma fără șovăire.

Rătăcirile noastre sunt datorile în mai mare parte vouă, ce ne lăsați să ne frigem fără a ne semna pericolul, să ne prăbușim — fără a ne înfînde mâna, să ne sdrobim idealurile și credințele — fără a încerca să ni-le salvați. Dar dacă există oarecare grije din partea voastră în această privință, apoi e prea puțină, gro-

zav de puțină, pentru multul ajutor ce ne trebuie.

Dacă ne veți fi dat îndrumări înțelepte, înțelepțe vom călăuzi pașii copiilor noștri; dacă nu, sufletele noastre vor fi sterpe și ipocrite — și roadele semănăturii noastre morale vor fi putrede, afară de cazul când am avea destul bun simț pentru a ne desbăra de tradiția minciunii și de prejudecăți.

ALEX. TOMICI SEVERIN
profesor

Marichen — Bözsi, tot un drac

Sper că nu se va supăra marele nostru poet Lucian Blaga, că m'am inspirat la titlul de mai sus, din expresia d-sale: »Erzsi, Bözsi, tot un drac« din piesa »Avram Iancu«. Eu vreau să însemnez aici ceva despre:

Pax Germanica și pax Hungarica, cari pentru pacea Europei, cercetând mai deaproape ne ar da următoarea problemă:

Germania + Ungaria = revizionism, Marichen — Bözsi, tot un drac. Hotărât dacă aceste două fete sunt sub protecția abajourului aceleiași lampi roșii nu le putem numi decât cocote. Manifestările Ungariei pe toate țărâmurile, este revizionism feroce, sprijinit de falsificarea istoriei de către șoviniiștii apostoli maghiari.

Propaganda hitleristă — cel puțin la noi în România este desigur acelaș drac (lapidar zis), hitlerism — revizionism.

Ne aducem aminte ce ne a spus odată dl Nicolae Iorga, fiind întrebat de ziarști că, ce crede despre legăturile noastre cu Rusia:

„Să nu ne culcăm pe urechile aceia.”

Acelaș lucru l'am putea spune relativ la lucrăturile de după culise

a Germaniei, la promisiunile hitleriste că pe noi, numai pe noi, nu ne va atinge lurașul năvălitor, numai pământul nostru nu va fi cotosit de hitlerismul german, când n'ar fi bine cunoscute planurile din Mein Kampf și conform orgoliului și pretențiunilor lor de superioritate de rasă și că nu ar avea intenția să se întindă și asupra românilor din Balcani socotiți inferiori și mai ales cu bogății prea mari, îndeajuns de mari pentru a tenta să fie jefuită și oferită industriei nemțești.

Da, oricât ne-ar înșela propagandiștii, oricât s'ar găsi oameni politici români cari să se încreadă — din interes sau din naivitate — în promisiunile hitleriste — în ceiace ne privește pe noi, să nu ne culcăm pe urechea aceea.

Discuțiile diplomatice dela Paris, la cari iau parte: Suveranul nostru, dl Nicolae Titulescu, alături de toți oamenii mari de stat a Europei care urmăresc pacea și securitatea, pe lângă care e Regentul Paul al Jugoslaviei și și regele Boris al Bulgariei.

La Paris se hotărăște acum pentru

totdeauna destinul politic al Europei și al lumii.

Fără îndoială până acuma în aceste discuții de o atât de covârșitoare importanță pentru noi — când atâtia vecini vor revizionism — am avut un succes.

Acum când din toate unghiurile globului poate țâșni focul războiului din Orient, din Mediterana, din Asia-Mică, în Balcani, din răsăritul Europei și mai ales din Europa Centrală, din Austria, suntem încă datori să strângem bine rândurile cu politica Micii Înțelegeri și înțelegerea Balcanică, care dau o mare forță aparatului românesc în concernul internațional.

Se spune că de noi și de puterea noastră depinde tot echilibrul Europei Balcanice și Centrale.

Să fim cuminți și prevăzători.

Să lăsăm visurile. . . Pe Franța o avem deocamdată lângă noi, să nu dăm pasărea din mână, pe cioara din gard.

Sigur mare parte din tineretul nostru se va trezi din visurile sale la realitate, abia la bubuitul tunurilor germane. Să sperăm însă că discuțiile diplomatice dela Paris și hotărârile cari se vor lua — și cu cari vom reveni și noi în ziarul nostru — se va pune capăt tendințelor de expansiune a acelor două fete siluite, cărora de acuma practicarea prostituției: cu fe și fel de uneltiri necurate, le este floare la ureche.

Cel cuminți vor ști să se ferească.

S. L.

Cerem Explicațiuni!

Zilele trecute, o publicație din Budapesta, a publicat o serie de articole ale unui trimis special al său în Transilvania. În articolele acelea se spune, că situația minorității maghiare de aici, nu e cum o prezintă de obicei presa budapestană și cum ar rezulta din permanentele vâlcării

S'a stins o lumină:

Episcopul Ivan al Clujului

O lumină din lumina pământului și-a ars jertfa de prinos la umbra fumului de tămâie de cădelnițe viața întreagă, aprinzându-se undeva în împărăția cerului, flacăra Divină, așa precum va rămâne în sufletele noastre, memoria Lui.

Așa a fost și așa a trecut dintre noi pe țărâmul cealalt, Episcopul Nicolae Ivan al Clujului.

A încetat din viață luni 3 Februarie crt. la Cluj.

Născut în comuna Aciliu, județul nostru, avem datorile a ne apleca genunchii în semn de piozitate, la catafalcul său, cu un deosebit cult.

Eșit dintr'o familie fruntașă de țărani, a ajuns până la înalta treaptă bisericească, datorită muncii Sale asidue.

Iată ceva din viața înaltului prelat: Cursurile primare le-a făcut în Aciliu și Sălăște, iar cursurile secundare la liceul de stat din Sibiu unde a luat bacalaureatul la 28 Iunie 1874.

Între anii 1874 — 1877 a urmat cursurile teologice ale seminarului Andrean din Sibiu.

În 1877 a fost ales învățător în Sălăște, funcționând în această calitate până în anul 1884. În acest interval de timp a adus servicii prețioase învățământului primar confesional.

Învățătorul Nicolae Ivan a fost hirotonisit de mitropolitul Miron Romanul la 26 Octombrie 1881 ca diacon și apoi preot și duhovnic. În 1884 a fost trecut ca spiritual la penitenciarul de stat din Aiud.

La 1 Octombrie 1890 a fost numit director și redactor responsabil la »Telegraful Român« organul oficial al mitropoliei la care a colaborat în dată ce a înțat în viață publică.

În anul 1892 a fost ales protopop la Alba Iulia străduindu-se să organizeze școala românească. A ridicat un mare număr de școale și biserici și a dat îndrumări sănătoase vieții bisericești și naționale din protopopiatul său.

În anul 1895 i s'a încredințat și administrarea tractului vacant al Orăștiei. În acest an a scos prima gazetă românească în Orăștie denumită »Revista Orăștiei«.

La 1897 a fost ales asistent istorial și referent al secției economice, ea funcționând neîntrerupt până la 1919. Sub conducerea sa, s'a zidit catedrala din Sibiu, vila metropolitană, seminarul cel nou, școala centrală din Sibiu și gimnaziul din Brad.

Ca referent financiar a adus ordine în gospodăria arhidiecezei. Din inițiativa sa la 16 Februarie 1919 s'a înființat epitropia din Cluj sub conducerea sa. Tot în 1919 a intrat în tagma monahală fiind hirotonisit protosingel. După ce și-a terminat stagiul în mănăstirea Hodoș Bodrog în anul 1920 a fost ridicat la rangul de arhimandrit. Primul Sinod al eparhiei Clujului l-a ales în 1921 episcop aprobat de Sinodul episcopesc și instalat în scaun de episcop al Clujului.

Governul a hotărât să facă funeralii naționale episcopului Ivan al Clujului.

Prefectul județului Cluj a primit instrucțiuni din partea d-lui G. Tătărescu, președintele consiliului, să se ducă la familia defunctului și să prezinte conținutul în numele guvernului

TRIBUNA literară, artistică și culturală

„Cara-Su“

Ce este „Cara-Su“? Desigur nu numai un cuvânt susceptibil aruncat pe o copertă de roman și care nu are nimic comun cu conținutul, pe care îl datorăm cunoscutului poet I. Valerian; directorul revistei „Viața Literară“.

Romanul recent apărut la Editura „Cultura Națională“ e o minunată și originală poveste de dragoste între un creștin și o tătară. Dragostea se înfiripă în trenul de București-Costanța și continuă pe valea „Cara-Su“ din Orășelul Medgidia din Dobrogea, unde locuște temporar familia frumoasei Menaru.

Ațiunea întregului roman se angrenează în jurul curioasei existențe a rămășițelor din hoardele tătarăști a lui Gînghis-Han spaima Europei.

Într'un număr viitor vom reveni cu o recenzie mai amplă asupra interesantului roman, impunându-ni-se aceasta mai mult chiar decât o datorie.

Prea e un roman bun „Cara-Su“ lată un mic fragment dela pag. 131. Prin ferestrele cafenelei, prin ușa deschisă seara pătrundea cu pași cenușii; de pisică, o seară minunată cum numai toamnele dobrogene pot să aibă.

ele partidului maghiar; că pe poporul ungar din Transilvania e plictisit de acest partid, robind critice aspre, uneori chiar violente la adresa conducătorilor lui. Pe noi deocamdată nu ne interesează din reportagiile gazetarului dela Budapesta și nu ne interesează nici vutul de proteste și de insulte, pe care acele reportajii le-au reprodus în o parte a presei ungurești din România. Ne interesează însă altceva și anume: organizația din Banat a partidului maghiar condusă de d. Jakobffy Elemér, care în acelaș timp este și vicepreședintele comitetului central al celui partid a convocat imediat după apariția articolelor amintite o ședință a consiliului său și din acea ședință a redactat un comunicat. Comunicatul a fost trimis Budapestei și a fost adus și la cunoștința publică prin zierele maghiare din țară. Comunicatul afirmă că publicația budapesteană a dat mîna cu câteva ziere ungurești din România, care se fac jocul dușmanilor și care sunt alimentate cu fonduri de acești dușmani. Dușmanii sunt Români, așa rezultă din textul comunicatului votat sub președinția d-lui Jakobffy Elemér. Această afirmație oficială reclamă o explicație: exprimă comunicatul dela Lugoj punctul de vedere al partidului maghiar de sub conducerea d-lui Gheorghe Bethlen? Da ori nu? Căci dacă da, dacă neamul românesc din această țară este declarat dușman al populației maghiare, atunci fatal și populația maghiară trebuie considerată din partea neamului românesc ca dușmană. În cazul acesta evident, trebuie să procedăm față de ea, ca față de oricare alt dușman. Dușmanul trebuie răpus, căci altfel te răpune el.

După cum vedem, chestiunea e prea serioasă pentru a putea fi lăsată încurcată. Tăcerea conducerii partidului maghiar, ar însemna și ea un răspuns mai elocvent decât toate răspunsurile. Deci așteptăm!

OBSERVATOR.

Din cele șapte ceruri musulmane începură să se cearnă fâlțări de răcoșre, îngerii evadau din cuștile cu porțile deschise, se agățau de strașini, se hârjoneau cu copiii desculți.

... Deodată se prăvăli peste oraș, ca o frâmbiță a judecății din urmă, strigarea de seară a muezinului, chemând pe mohamedani la rugăciune. Mușterii absorbiră svinirea de afară prin porți deschise. — prin nervii exaltați de credință. Capetele se întoarseră spre geam, ca heliotrozii spre soare. Acoperișul geamiei râdea sub ploaia de aur. Elanul se ridica, must în fierbere din vasul trecutului. . . sfârșitul pe vatra soarelui.

Era un reflex al amurgului. . . sau într'adevăr învierea visată de poetul tătar Niēzi se producea aev-a? Acolo la orizont se oglindea culcușul imperial al soarelui.

— Un minut de tăcere în onoarea zeului de foc!

„Desmoșteniții„

Printre romancierii de astăzi putem aminti și pe Domnul Atanasie, a cărui afirmare se ridică prin reușitul roman, apărut la Editura „Cartea Românească“, intitulat „DESMOȘTENIȚII“ care după titlu ni s'ar părea că este un roman exolic, însă care nu este altceva decât tragedia surdo-mușilor, ce trăiesc în tăcerea lor profundă și durerea părinților lor cari mai nădăjduiesc într'o minune, pentru însănătoșirea fiilor lor.

Alegânduși subiectul romanului din viața dela sate, Domnul Atanasie caută să pătrundă în tainicul vieții țaranului. Ii reușește foarte bine aceasta, căci ne redă într'un stil plastic, în fraze de toată splendoarea sentimentele țaranului român. Pătrunde în adevăr și cunoaște bine sufletul țaranului, căci toate sentimentele cari sunt scoase la iveală în acest roman, nu sunt altceva decât adevăratele sentimente ale țaranului român.

În alegerea subiectului a avut o mare dibăcie, căci a ales ca subiect pe acei oameni oropsiți de soartă ca să nu audă și să nu vorbească, pe surdo-mușii. S'a ales ca subiect pe aceia de care pela sate se vorbește mai mult și despre care în popor sunt multe credințe. A ales acest subiect ca pe rând să ne arate sentimentul de iubire paternă maternă și apoi traiul dus între străini. Mai ales pentru un surdo-mut, care nu se poate înțelege cu nimeni, traiul este greu. Toate acestea ne sunt redată bine în acest roman.

Tot aici ne redă filosofia vieții închipuită de un țaran, de un bătrân făcător de lemne. Domnul Atanasie este un adevărat cunosător al sufletului țaranului român. Redă așa de bine această filosofie a vieții încât ni se pare că chiar dânsul ar fi trăit-o. Are o reușită foarte bună când se scoboară în sufletului țaranului și redă toate părerile și toate închipuirile țaranilor despre viață. Iată cum ne redă o parte din această filosofie a vieții:

... Moartea e un sfârșit ce trebuie așteptat cu bucurie. Se pune ca-

Trupurile crescură mai înalte — chipurile deveniră senine — erau gata să se prosterne în fața zeului păgân...

Însă umbrele strigoilor păraseau acum și ele mormintele din valea „Cara-Su“. . . cereau tributul de sânge. . . începură să sugă din inimile nepoților. . .

Unul câte unul, — lăsară cafeneaua. . . mergând împleteciți. . . trași pe sfori invizibile. Se întorceau la căminuri. . . pașnici cetățeni. . . încovoindu-se sub povara umbrelor, ce le ducem în spate.

— Tamerlan! Tamerlan! Adunăți triburile!

Cunoscutul poet I. Valerian, și în proză nu putea fi decât ceea ce este: Un suflet subtil și un minunat împletitor de jerbe imagine care oglinde în strălucirea lunii de pe spații „Cara-Su“ și în fumul hașului oriental, deschid porțile superb îngriandate, spre o lume foarte interesantă și atât de original redată cititorilor de către poetul I. Valerian.

Epigrame

Un scriitor din Honolulu, a suferit adevărat martiraj pentru că a luptat să se introducă în calendar și „Paștile Cailor“

Deși unii-au tras ponoasă
Peste oase,
Voi bieții cai aveți foloase.
Scoateti sabia pentru onor,
Încep „PAȘTILE CAILOR“!

* * *

Acum altă pacoste:
Rășcoala măgarilor

Dreptate la cai se făcu. . .
Dar ce ne facem cu măgari
Că's furioși ca armăsarii,
Zicând că nici ei nu's tabu.

Silviu Lazăr

Recenzii

„Tolba cu săgeți“

Epigrame

de STELIAN IONESCU-ANGEL
(Editura „Colecții Literare“ București)

O tolba cu săgeți foarte înțepătoare, captate pe drumurile evenimentelor la ordinea zilei. Autorul nu cruță deloc. . . nici chiar pe „autor“ din nici pe lector, pentru că, din primul moment, când i-a pus volumul în mână, nu-l slăbește până n'a epuizat toată materia.

Îngrijit tipărită și broșată elegant, Tolba d-lui Stelian Ionescu-Angel se citește cu foarte multă plăcere, lăsând lectorului impresia netă că, toți aceia cari contribuiesc la scrierea lucrurilor în țara asta, fie pe țărâmul politic sau pe cel edilitar, sunt repede „prinși“, caracterizați și apoi difuzați de spiritul critic al autorului, ca și când d-l Stelian Ionescu-Angel ar vor să rediteze vechiul adagiu roman: „Precum să se știe!“

continuare în Pag. 4

O lămurire

„Subsemnatul Dem. Popescu, publicând în ziarul „Tribuna“ No. 408 din 26 Ianuarie 1936 epigrama „Balurile Regimentelor de Cavalerie“ declar, că această epigramă a fost făcută de mine în anul 1917 pe când eram prizonier în Bulgaria, ca ofițer și vizam prin ea halul, în care se găseau caii cavaleriei Bulgare, în timp ce ofițerii bulgari petreceau.

Am declamat-o pe scena teatrului din lagăr în fața ofițerilor români, sârbi și englezi, aflători în prizonierat.

Tipărind în ziarul „Tribuna“ această epigramă, nu am avut intențiunea de a jigni instituția armatei în general și în special corpul cavaleriei din localitate sau familiile corpului ofițeresc.

Departate de mine gândul de a jigni demnitatea țării, reprezentată prin vre-o instituție a ei, fiind vorba de o poezie lirică, prin esență lipsită de elementul material.

Totuși aparția ei în momentul de față în localitate, fiind susceptibilă a fi interpretată ca o jignire a corpului ofițerilor din Cavalerie lucru pe care eu nu l-am intenționat nici odată. declar că regret această interpretare a intențiunii mele și rog pe toți cei ce s'ar simți vizați și în special, corpul ofițeresc decavalerie din Sibiu să primească pe această cale sincerile mele scuze“.

DEM. PAND. POPESCU

Invitație, celor ce au celebrizat
famosul „Monstru” dela Loch-Ness:
Eh, aveți și voi un monstru
Ce mai faceți la fasoane? ..
Să vedeți în România —
Monștri . ce'nghit milioane!
Deși predominant de un foarte des-
voltat spirit de camaraderie literară, au-
torul „Tolbel” nu se sfiește să tragă
de păr pe unii „confracți”. Iată, bu-
năoară, un caz, prilejuit de apariția
„sgomotoară” a romanului „Apărarea
are cuvântul”:

Eu nu zic nu, dece-ai ucis
Eroii toți, — vai ce fiori!
Dar pentruce ai asasinat
Și pe sărmanii cititori? . . .

Spațiul nu ne permite să reprodu-
cem măcar vreo câteva din cele 84 de
„bucățele”, din cari d-l Stelian Ionescu-
Angel a reușit să facă un frumos bu-
chet de spirit și vervă.

(Se găsește la autor: Str. N lae
Filimon, 20. București II).

Sorel Avramescu.

(Continuare din pag. 1.a)

Notez că după intrarea dlor ofițeri
în restaurantul meu, a mai venit și un
chelnar al dlui Mitică Andronic dela
restaurantul „Bulevard” care a asistat
la neînsemnatul incident.

În ziua următoare aflăm că un rău-
voitor care a știut tot ce s'a petrecut
în localul meu, a anunțat comenduirea,
reclamând că localul este vinovat de
cele de mai sus, care erau deja aplanate.

Credem că răuvoitorul n'a uitat —
ca să înșinueze și o seamă de calomni
și în detrimentul dlor ofițeri în
chestiune și și în detrimentul subsem-
natului prin aceea că deocamdată s'a
interzis accesul onoratei armate în
bodega-restaurant anumită.

Onorata opinie publică să nu fie
mirată de această măsură, pentru că
nu este la mijloc nici necinstea pră-
văliei subsemnatului și nici vre-o vină
a personalului ei, ci pur și simplu un
mijloc destul de meschin de combatere
a concurenței, întrebunțat de către o
persoană interesată.

Am profunda mea stimă pentru ar-
mată și o asigur, că ceea ce se ser-
vește în prăvălia subsemnatului, atât
în bonbonerie cât și în bodega-restau-
rant, este de cea mai aleasă calitate,
iar prețurile mele sunt încadrate în
limita strictă a comerțului cinstit. Cred
că este convins de aceasta întregul
stimat corp ofițeresc din localitate în-
cepând dela gradul cel mai superior:
Deasemenea știe întreagă onorată o-
pinie publică din Sibiu și jur, cum că
timp de 6 ani de când o servim, n'am
avut nici cea mai mică neplăcere cu
absolut nimeni, ci din contră prin pre-
țurile de concurență ce le punem la
dispoziție, cu marfă de cea mai desă-
vârșită calitate, am luptat acerb pentru
îfștinirea tratului, reușind să îl fac în-
trădevăr cel mai ieftin pe piața Sibiului.

Nu mă îndoiesc că măsura luată,
în ce privește interzicerea accesului
dlor ofițeri în restaurantul meu, va fi
de foarte scurtă durată, sau după o
judecată logică și profund dreaptă a
fiecărui ins, va găsi localul absolut ne-
vinovat, va fi cât de curând ridicată.

Neînsemnatul incident — care re-
gret că poate are vreo oarecare ne-
plăcută urmăre pentru d-nii ofițeri în
chestiune — dacă nu se anunța și nu
se debatau și calomni de către cel in-
teresaț, ar fi trecut sub tăcere după
cum de altfel ar fi trebuit — el ne-
fiind absolut de nici o importanță,
fiindcă se aplanase pe loc.

Cu multă stimă: Magazinul „Pașa.”

Primăria Municipiului Sibiu

aduce la cunoștință celor interesați
că în conformitate cu circulara
Min. de Interne No 13158-935, privind
legea arhitecților din anul 1932, în
cuprinsul municipiului Sibiu nu se vor
mai acorda autorizațiuni de construcții
decât pentru planurile proiectate și pen-
tru clădirile cari se execută de titulari
cuprinși în lista întocmită de ministere-
rul instrucțiuni pe baza legii mențio-
nate. În baza aceluiași dispozițiuni,
proiectantul și antreprenorul unei con-
strucțiuni, nu pot fi una și aceeași
persoană.

Banca Națională a României

Activ Bilanțul general încheiat la 31 Decembrie 1935 Pasiv

Stoc:			Capital social	600.000.000
Aur	în țară	9.155.448.717	Fond de rezervă	512.667.090
Devize	în străinătate	1.646.490.724	Fonduri pentru amortizarea imobilelor și mobilierului	551.129.332
Alte devize	Stoc total	10.801.939.441	Angajamente la vedere:	
Devize rezervate pentru plata importului și alte plăți	10.893.775.441	13.732.616	Bilete de bancă în circulație	23.127.215.545
Devize disponibile în conturi de clearing	138.615.339	1.708.708.673	Conturi curente și depozite la vedere:	
Monedă divizionară	166.421.293	5.219.631.079	a) Ministerul Finanțelor	536.065.908
Portofoliu comercial	2.727.041.940	5.135.836.206	b) Serviciile publice Casa	
Portofoliu și datorii agricole și urbane	197.477.387		Autonomă	2.850.494.214
Bonuri de tezaur ale Statului Român pentru pierderi la da- torille agricole și urbane	3.638.745.217		c) Imprumut 7 0/0 1929	169.084.617
Avansuri pe titluri:	2.000.000.000		d) „ 7 1/2 0/0 1931	70.158.483
Simple	100.652.972		e) Conturi curente	2.658.929.017
In cont curent	96.824.415		f) Alte exhibiții la vedere	1.380.057.913
Datoria Statului	3.638.745.217		Angajamente la termen	7.664.790.152
Avansuri temporare tezaurului	2.000.000.000		Conturi diverse	30.792.005.697
Titluri și participațiuni:				4.525.298.241
Titlurile capitalului social	187.278.513			4.311.378.146
„ fondului de rezervă	108.111.474			
„ fondurilor pentru amortizarea imo- bilelor și mobilierului	203.114.239			
Participație la capitalul Băncii Reglementelor internaționale	80.645.161			
Participație la capitalul Creditului Industrial (Capital subscris 150 mil.)	78.859.500	658.008.887		
Imobile		628.781.887		
Mobilier și mașini de imprimare		152.058.419		
Activ corespunzător unor angajamente la termen		96.796.875		
Conturi diverse		5.098.259.694		
Proviziuni speciale de devize		2.818.587.553		
Aur la Moscova		—		
		41.292.478.506		41.292.478.506
Devize clearing spre negociere		712.661.175		
Efecte, avansuri și alte valori girate de Bancă pentru Stat D sponibilitu Direcției generale a drumurilor la Soc. Anon. Svede, Luxemburg		2.832.378.025		
		495.702.687		

Governator: M. CONSTANTINESCU

Raportul între stocul de aur și angajamente . . . 35.08
„ „ „ total „ „ . . . 35.38

Administrator: C. STOICESCU

CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE

Debit	Pe semestrul II — 1935, încheiat la 31 Decembrie 1935		Credit	
Cheletueli de administrație	172.666.535		Report din semestrul I 1935	25.624.125
Impozite și diferite taxe	2.569.029	175.235.564	Dobânzi dela scont și avansuri pe titluri, di- verse beneficii	230.301.855
Diferență de curs la efecte publice		20.744.287	Beneficii dela devize și valute	49.383.126
Rezervă pentru diferențe de curs la devize		51.000.000	Venitul efectelor publice ale capitalului social	10.927.255
Din beneficiul net suma de lei 69.193.550 se distribuie astfel: 20% fondului de rezervă	13.838.710			
Restul de lei 19.354.840 (55.354.840 minus 36.000.000 pri- mul dividend) se repartizează conform statutelor astfel: se repartizează conform statutelor astfel:				
30% Participarea statului	5.806.452			
8% Participarea personalului atribuită astfel:				
6% Casei de pens a personalului	1.161.291			
2% Personalului, ca participare la beneficii	387.097	1.548.388		
Dividend acționarilor:				
Aconto de dividend = 50 lei de act 10.000.000				
Rest dividend = 190 „ „ 38.000.000	48.000.000	69.193.550		
Total	240 lei de acțiune De reportat pe anul 1936	62.960		
		816.236.361		316.236.361

Governator: M. CONSTANTINESCU

Administrator: C. STOICESCU